

Ja mind jämsi veel lähete omis ma sülle
seel dasi takan õppetada, - sest koms-
men komsitan wasa, skan ja omis komsitan
oma õnnistega raeft alid jõuind, ja
mind jäst komsino tegema kaleda aia
fies pefennid, pead ja mõtfa minime
gafiat nende wihaste mats loomade
pääle jahiti pidama ja neid elon wäp-
mata jünina ära tappa, komsit
ja pääle wihate waataga, ja pöörata
wa silmale ja waatama, das alga
ka nomaad haad jünofad; - feon
fe märk, et nad wõõra kuningga
wäest on. - Aga kes ja pääle kaleda
nõoga waatab, das alga ta kafee
kõige furema koms, neisf ära ja
puidu; ja mind pead ja igahõms
ku pefoma, ja kirkustf jünina
wenni neid pöörasf loomad wäis
mõttfoll ära on tappetatud, fies fad
menni ifa oma sõga wäiga jalle

pos 429.
wäike poeluff wabano, ja omis a wana
ulean fief, ja omimide was watab
fe fim pefennime, omis full iga päew
porrata omi jalle minn kaba tagaf;
fies takan ma sülle fida kuningkõng-
maafa. - Nui wõõr omis oli fida jita
fure kirkfufega wotand ja wõõr
kõewad, et ta omid lõpis, fies pida mee
noormes, miewer pui tümatas läwiff
wäiga termama, et ta mõlfa alms lä-
mud ja kaba neid maha kagema haad
mud, aga päs uides: „Mita tän a wõit
hammen komsitan, tän a wõit puka-
ta. - Oli küll iga wõitla fiefat ja
kõist komsant ootada, - fieser tuli
ta omal ael, ja seffoll oli mui wõõ-
mies plattfo, pefo päs, ja fies kirkustf
ja läis mõtfa, ja tapis koms loom
kes ni wihafe nõoga koma ette gultes;
ja mind a kardas ta fida pida koms
wastad iga päew wäpimata;